

at Afvandingen, som sker derigennem, omfatter saadan noget som 50 Kvadrat-Mil, hvoraf en pret stor Part er Enge, saa vil man forstaa, at det ikke er smaa økonomiske Beløb, det her kommer til at dreje sig om. Nu tror man, at dette Skib virkelig vil kunne gøre Strømforholdene bedre mellem Udløbet af Skernaaen og Udløbet af Ringkøbing Fjord, men for at faa noget Overblik over, hvorledes Sandpumpen virker, maa man vedligeholde disse Vandstandsobservationer. Befolkningen, som bor langs Skernaaen, led i dette Aar et betydeligt Tab paa Høafgrøden, og dette gav Anledning til, at man traadte sammen, som man har gjort saa mange Gange. Denne Gang foretog man imidlertid et positivt Skridt, idet man i Efteraaret for et Par Maaneder siden nedsatte en Landvæsenskommission, der blev holdt Aastedsmøder dernede, og Sagen vil vistnok komme videre, vistnok ogsaa til dette Tings Kundskab — det tvivler jeg ikke om. Jeg mener derfor, at det er et meget uheldigt Tidspunkt, man har valgt til at stryge dette Beløb. Den ærede Ordfører har ganske vist sammenlignet det med en russisk Skildvagt, men jeg vil dog gerne bede, om ikke Skildvagten maa blive staaende et Aars Tid endnu, indtil vi se, hvorledes Forholdene ordne sig derude, særlig hvorledes Strømforholdene blive mellem Skernaaens Udløb i Ringkøbing Fjord og Fjordens Udløb. — Jeg vil ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for, at det Beløb paa 2,000 Kroner, som hidtil har været anvendt til fortsat Beplantning med Klittag af den nordre Limfjordstange, og som i Ændringsforslaget Nr. 180 foreslaas at bortfalde, maa blive bibeholdt. Jeg ved meget godt, at dette Arbejde vistnok til Dels er mislykkedes, men jeg har set saa meget af den Slags Arbejder — jeg bor nemlig derovre ved Vesterhavet, om ikke just paa dette Sted — at jeg ved, at det ikke er saaledes at foretage Beplantningsarbejder der, som det er at plante omkring Hesten, paa Kongens Nytorv. Der gaar det temmelig villig; naar der blot bliver gravet og gødet, gror det som Regel, man kan vel gerne sige altid, men saaledes er det ikke derovre; der har man ganske andre Forhold at kæmpe imod. At man kan tage fejl, er aldeles intet Under, og det skal ikke lægges Administrationen til Last, thi der er ingen, hyrken Videnskabsmænd eller selv de praktiske Folk, som beskæftige sig med den Slags Ting derovre, som bestemt kunne sige: Denne Fremgangsmaade er den rig-

tige. Jeg vilde derfor gerne, at man skulde prøve paa en anden og bedre Maade, end man hidtil har gjort, kort sagt, jeg kunde ønske, at Udvalget vilde være tilbøjeligt til at lade Bevillingen blive staaende. I hvert Fald haaber jeg, som sagt, at der, hvad Bevillingen til Vind- og Vandstandsobservationer i Ringkøbing Fjord angaar, vil blive taget Hensyn til, hvad jeg har fremført, og til det, som jeg haaber, at den ærede Minister vil fremkomme med mellem 2den og 3dje Behandling, saaledes at denne Bevilling fremdeles bliver staaende, thi jeg tror, at den har gjort nogen Nytte hidtil, og at den i Fremtiden kan gøre endnu større Nytte og blive mere nødvendig, for at man kan faa et Begreb om Strømforholdene derovre.

Dalsgaard: Det er Ændringsforslag under Nr. 3 til § 6 om en Forhøjelse af Landpostbudenes Lønning, der giver mig Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger. Det er dog ikke for at udtale mig om, hvorvidt Ændringsforslaget efter min Opfattelse bør vedtages eller forkastes, at jeg har begæret Ordet, thi al Tale i saa Henseende er selvfølgelig ørkesløs, da Forslaget er stillet af hele Finansudvalget og tiltraadt af den højtærede Indenrigsminister, og dets Vedtagelse alt-saa under alle Omstændigheder er sikret. For at undgaa Misforstaaelser skal jeg dog tilføje, at det ogsaa forekommer mig, at særlig henset til Stigningen af Arbejdslønnen rundt omkring paa Landet i de senere Aar maa det vist siges at være meget naturligt, at ogsaa Landpostbudene faa et Lønningstillæg. Grunden til, at jeg tager Ordet i denne Anledning, er derimod den, at det er en ikke ualmindelig Opfattelse mellem Landposterne i Jylland, at de faa et forholdsvist mindre Vederlag for deres Arbejde end deres Kolleger paa Øerne. Hvorvidt denne Mening er rigtig eller ikke, tør jeg ikke udtale noget bestemt om, jeg har ikke i saa Henseende haft Lejlighed til at kunne danne mig nogen tilstrækkelig grundet Opfattelse, men da Landposter i min Kreds have henvendt sig til mig med Anmodning om at drage dette Forhold frem i Rigsdagen, og da jeg har erfaret, at den paagældende Opfattelse ogsaa deles af andre Postmænd end netop Landpostbudene, har jeg ikke villet undlade at fremdrage dette Forhold her i Anledning af det paagældende Ændringsforslags Behandling. Hvis den Mening nu skulde være begrundet — jeg tror, at den til Dels refererer sig til, at det paa et Møde, som har